

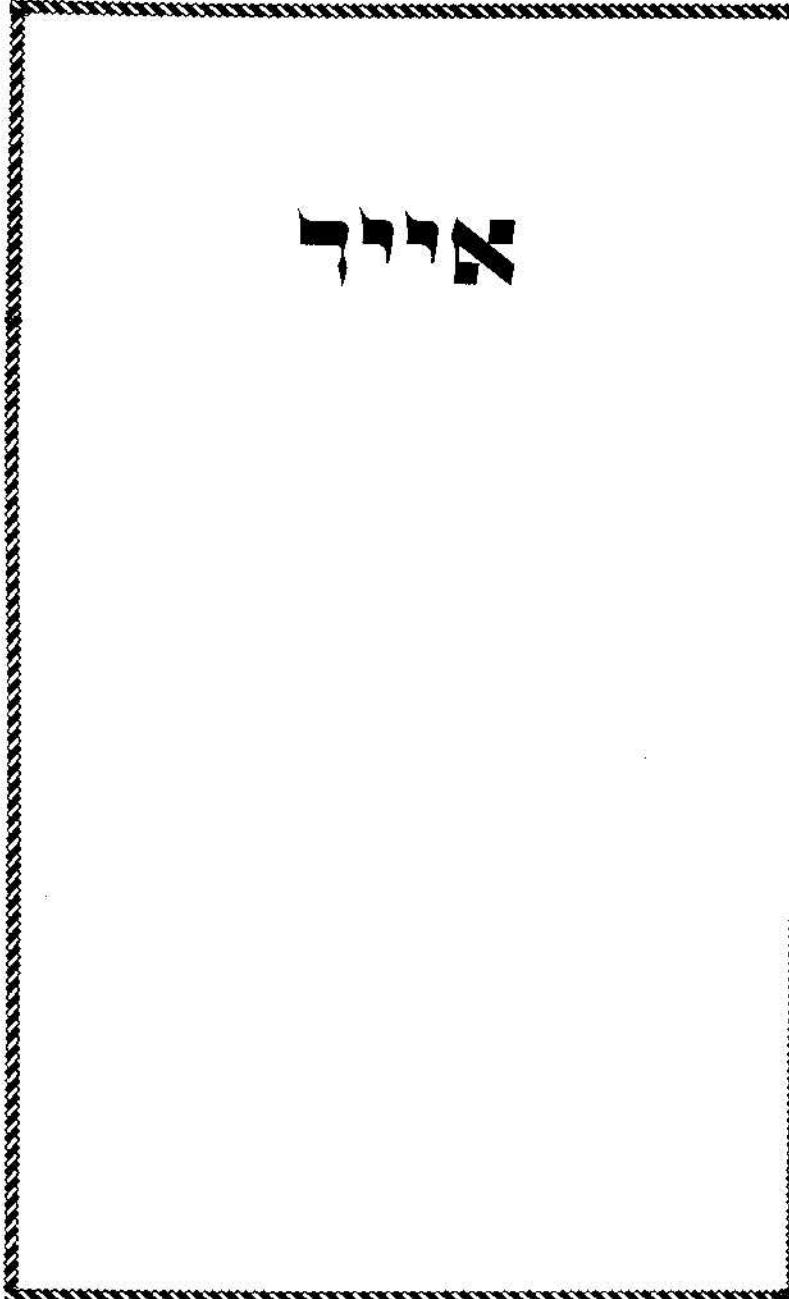
יום שנות "הקהל" בבית-חיוינו

שנאמר, "שבכל הילות אין אלו מטבילים אפילו פעם אחת", ושאלו מכך שמטבילים פרוסת תפוח בלבש בר"ה. בין הדברים ספר הרב, שכוח הסעודה עם כ"ק אדמור"ר הררי"צ ישב אדם וניסח לו רוחות מלך מהמלחי על הלוחם. נראתה שהמלח היה רטוב והיתה זו רחמנות גוזלה לראות את מאמצעיו הנואשים להוציאו כמה גרגרי מלך מהמלחי. אמר לו כ"ק אדמור"ר הררי"צ, שיש להטביל את פרוסת ה„המציא" במלח ולא לזרות את המלח על הפרוסה.

בסוף ההתוועדות הוכיר הרב כי על הברכה האחרונה. ההתוועדות נסתיימה ב-5:15.

**יום א' ב' ט' ניסן ערך אייר
נסע לאוהל.**

אָרְבָּה

יוס ג/ א/ (ב/ דר"ח) אייר

בליל יומם ג', בשעה 15:9, נכנס לפחע המוכיר ר' ל' גדורו, בראשות פנים מבוהלת, לביהם"ד והודיע כי מיד יכנס הרבי לתפילה ערבית וכי ב-15:30 תתקיים התוועדות! נוצרה מיד המולה לא-חתמאות. הבחורים יזקנו מהפסלים ונחפו להזכיר את האלים להתוועדות, אחרים מיהרו לטלפוןים כדי להודיע על ההתוועדות הפתאומית ושהע ארוכה עמדו תורמים ארוכים ליד הטלפונים... ממש בשניות האחرونות נפרשו מפות על שולחנו של הרבי וכן הובאה עבورو צלה עם עוגיות שאולתרו איזש...

כשנכנס הרבי להתוועדות הי' עדין האלים ריק ברובו. הספסלים שמאתורי מקום מושבו של הרבי היו פנויים כמעט, והמרתאה הי' ר' מוחר. אלום מרגע לרגע הלאוֹלָם והתמלָא.

בשיחת הראשונה הסביר הרבי, כי שלושת החודשים: אדר, ניסן ואדר, מצילטש שלשה דרכים ושלבים בעבודת הי'. חדש אדר מבטא את השמחה. אלום עדין אין זו שמחה שלימה, לאחר שעוזרינו חסירה הגולה, ואתה זאת מוסיף חדש ניסן, חדש הגולה. לאחר מכן מגיע חדש אייר, החדש שככל יום מימי מקיימים את מצות ספירת העומר, ומגדיש את העלי' שנוצרת ע"י הצעותא וחיבורו" עם הקב"ה.

[לאחר השיחה קרא הרבי למצוירו ואמר לו, שהויאל ובסיום ההתוועדות עלולים "לחטוף" את המזונות, והרי הם חלביים, שיביאו "מזונות" אחרים...].

ביחתים נמוג לרבי כוס יין, אלום הוא המתין עד שייגיעו המזונות. בשיחת השני המשיך הרבי לדבר בעניין הנ"ל, והסביר את שלושת עניינים אלו בנפש האדם וכן בעקבותיהם עם הוללה. בסיום השיחה הורה להסביר ואת כל אחד ולמצוא את המיללים המתאימות כדי שיבין.

בשיחת השלישי הסביר את עניינו של ראש-חודש, את ההוראה מכך שהשנה היא שנת "הקהל", ההוראה מהשיעור היומי בחומש וכו'.

בשיחת הרביעית דיבר הרבי על "מבצע כחיכת טה"ח עברו לדי' ישראל" ואמր, שעל טה"ח להיות מוכן עד סיום שנה "הקהל", וכן יתחל סופר לכתוב, כבר למחמת, את החלק השני של טה"ח (לאחר שהסופר הראשון ישער עד כמה יוכל להגיע).

בשיחת החמשית דיבר הרבי על עניינו של כי'ק אדר"ר המהרא"ש, "לכתחילה אריבער", בעבדות הי', שזו הקדמת געשה" לגשמע, ובפרט עתה שזוקקים שהקב"ה ינהיג את העולם בשיטת "לכתחילה אריבער", שכן מתרחשים אירושים שאיש לא הי' יכול לצפות מהם מראש וכו'.

הוראה לשיר את הביגון, לכתחילה אריבער", נגן אדה"ג, ניעז ושוריצי". בסיום ההתוועדות הורה הרבי שוב שהרבנים האתוראים על כתיבת טה"ח יאתרו מיד סופר שיתחיל לכתוב את חלקו השני של טה"ח, ושבערב ר'ה, שיחול השנה ביום שני, כבר יקראו בסה"ת.

אייר ח' תשמ"א

הסביר את עניינו של רשב"י ואמר, שההוראה מל"ג בעומר היא – התעסוקות גנליות פנימיות התורה. מרבי הבהיר שכאשר „וחווים בידית“ של נשי דרשו ומציעים את הוראותיו – ממהרים ע"י כך את ביתא המשיח.

בשיטה השני הסביר הרבי, שאין די בהוראה הכללית הנ"ל, לאחר שכידוע אין הכרה שההוראה כללית חתבטה במעשה ולכן יש צורך בהוראה מפורשת, והיא: מאחר שענינו של רשב"ז הוא ש„הורתו אמונה“, מכאן הוראה שלמדו החורה של כל אחד צריך להיות בצורה כזאת, שבזמן הקבוע ללימוד התורה נמצא הלומד בדרגת „תורתו אמונה“, ואת אותו רגעים של לימוד תורה יש „לפזר“ ולהודיע בכל היום.

בשיטה השלישית, שנבסה על לימודי פנימיות התורה ועל תלמידי ישיבת מות", דיבר הרבי בביטויים מיוחדים על הצורך לימודי פנימיות התורה. הרבי אמר, שאלה שחווכנו בחינוך העניק להם את לימודי פנימיות התורה, תיביטם להתחסן ללימודה, ו„לשם מה להם להתקעקש בעקבשות משונה?“ הרוי בין כך „לא דיה ממן נידח“! הרבי גם הסביר, שעכורים ולא רק עכבה חדשה שלא הרגלו בה, אלא גם דבר שכדי למדדו עליהם לבטל את ישותם, מאחר שעד לימים פנימיות התורה הם „שבעי רצון“ מעצםם. ואילו לאחר שילמדו את פנימיות התורה יוכחו עד כמה שחרר להם עdryין כי הסביר הרבי שחווכם של תלמידי תות"ח אינה פוסקת גם לאחר שייצאו מכתלי הישיבה וגם עליהם למדוד את פנימיות התורה, וביתר שאת.

הוראה לשיר את הניגון שלפני מאמר ומארט ד"ה „אם בחוקותי תלבו וגור“.

שאל השאלות על פירש"י, על ההערות לזהר, על משנה בפרקיאבות וכן ביאר עניין ששאלו באחד הקובץים. הרבי גם חתיחס לכמה שאלות שנשאלו בענין ברכת החמה. לגבי שאלת: מדוע לא ראו על „עמוד“ של הרבי פרי חדש – השיב הרבי שהוא לבש „סיטראטוק“ חדש בעת „ברכת החמה“ ...

הרבי גם הסביר מדוע שין לקרויה להוראותיו (לגביו „ברכת החמה“) בשם „מנוג תב"ד“, ובקשר להה ביאר, שהטעם לכך שברכבת החמה וכן ברכבת הקשת לא הוכנסו לסידור אה"ז י"ל שהוא מפני שהדבר לא היה מצוי במדינות הגם שהשמות מעוננים ברוב הזמן. בשם שלא מצינו שקו"ט בעניין מי שעבר את קו התאריך", שגם זה מהסביר הפשטה שהדבר לא היה שכיח בזמניהם ההם.

בשיטה הבאה ביאר הרבי את הערה לזהר, המדוברת בענין „שלמא דארעא, דביתא ודעלמא“, ובקשר לו נגע בעניין מצב העולם (שכתב על כך במקتاب) והתבטא. שכיסים המצביעים השהדר לאהר הי"ש שכיח בזמניהם והרבי חזר לחדרו והביא מطبوعות נוספת.

אין כל תחתינו.

יום שנות "חקלה" בבית-חינו

הזכיר על הברכה האחורונה ואיחל, שתהה"י זו „ברכה אחורונה“ על הגלוות ושמיד יבוא משיח צדקנו. לאחר שברך את הברכה הזכיר שוב על כך והורה לא לשכחו להזכיר את „בום ראש החדש הזה“. הרבי יצא ממהתועדות כשהוא מתחילה לשיר „כ"י בשמחה תאזו“. ההתוועדות נסתיימה ב-12:05.

יום ד' ב' אייר
נסע לאוהל.

יום א' י"ג אייר

הרבי אמר קדיש (על אחיו נ"ע) וגם נסע לאוהל.

๖๘

יצא-לאור מכתב כללי שבו מעורר הרבי על המצב ההולך ומתודדר, שעתה הכל רואים אותו, והוא מציע להקהל לכינוסי תורה, תפילה וצדקה שע"י כן יתקיים – „ובזען יצילך קיבוציך“.

יום ה' ט"ו אייר
נסע לאוהל.

๖๙

אחד מאנ"ש דאה"ק כתב לרבי שהוא כאן הפעם קצרה ולא היה החווידות וכבר הגיע מועד שוכן לאה"ק. אולי אם חתקים בקרוב הרובע הוא ישתדל להשר, ועל כן הוא שואל: מה לעשות? הרבי השיב, שישאר עד אחרי שבת. (הוורר שימש רמו לכך שבשבת תקדים התועדות).

יום ו' ח"י אייר, ל"ג בעומר, ע"ק פ' בחוקותי
הרבי נסע לאוהל" ולפני נסיעתו נתן לילדים מطبوعות לצדקה, כדרכו, אולם הפעם נתן גם לילדים שעמדו ברחוב בrichtוק מקומ. בשוכנו נכנס לתפילת מנוחה (למרות שאינו נהוג להכנס לביהכנ"ס לחפילה מנוחה בעש"ק). לפניו כניסה חילק לילדים מطبوعות לצדקה, אולם המטבחו כלו והרבי חזר לחדרו והביא מطبوعות נוספת.

ש"ק, י"ט אייר, פ' בחוקותי

כשהגיע הרבי ל-„70,77“ החיע על התועדות. הרבי נכנס לתועדות כשהוא נשא עמו, בנוסף לסידורו ולספרים, גם בקבוק קטן שאחיו הניתן על השולחן.

בשיטה הראשונה ביאר הרבי, בהתאם לכלל „מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת“ הרוי ה„יאכל“ בשבת זו היא עבדות ערבית שבת שהוא – ל"ג בעומר. הרבי

מחמירים ללימודם. לפני שנדפסו ה"י תירוץ וטענו שאין ספרים, אך עתה ת"י"בים ללמדם, ואם אכן לומדים אותם מתיקל שההדפסה היהת לבטלה ח"ו. ויתריה מזו, אפשר גם להענש על זה בדוגמת המבוואר על המלך שהסיר את העגלים ואיפשר ליהודים לעלות לרוגל, שבפרט אחד הוא חטא יותר ממה שהעמד את העגלים. כשמגע המלך הראשון מהיהודים לעלות לרוגל, ה"י הקולר תלך בעזאורו ולא ביהודים, ואילו כאשר איפשר המלך השני לעלות לרוגל ולמרות זאת לא עלו היהודים, הררי הוא גרם שההעון יפול על היהודים וכך גם בנידון דין. אולם הרבי אמר שלמרות כל זאת, "עד ידי נתני" יוציאו לאור ספרים נוספים... .

ש"ק, כ"ו אייר, פ' במדבר, מבח"ח סיון

1:30 – התוועדות.

בשיחה הראשונה עמד הרבי על המבוואר שהחדש סיון הוא, ורוחא תליתאי" שאותו ניתנה תורה משלשת לעם משולש. הרבי שאל: כיצד, גם בישראל גם בתורה וגם בזמן יש את עניין האחדות – וא"כ מדו"ע מגדישים את ה„שלשה“ ולא את האחדות הפשטות? הביאו: לכואורה עלול יהודי לשאלו: מה החדש שנעשה במתנית תורה – והרי מיד כשהנברא העולם נאמר שזה, "טוב מאד"? אלא ההסביר הוא, שאמנם הבריאה היא „טוב מאד“, אך יש לפועל בה שלימות נעלית יותר, שהוא עבדת האדם. וזהו עניין ה„שלשה“: אחד מורה עלvrן שיש רק מציאות אחת; שניים מוציעים על פירוח; ואילו המספר שלושה מבע, שנוצרו "שלום" והאחדות הפשטוה פעלת על העולם.

בשיחה השני" קישר הרבי את המבוואר לעיל עם ה„פגשא“ שהתקיימה בשבת. הרבי הסביר שגם בזה כל הג"ל: בחילה וו „פגשא“ בין שתי מציאות, אולם החבלית היא שהכל יהפכו למציאות אחת. הרודה לשיר את הגינון שלפני מאמר ואמר מאמר ד"ה „יזדבר גו, במדבר סיני וגורה.“

שאל את השאלות על פירשי, על ההערות לו הור וועל משנה בפרק"אבות. כשידיבר בעין התהערות לו הור הזכיר, שאביו ה"י מדורק למצוא בכל דבר רזי תורה וכו', והפלא הוא מדורע אין הכל גונגים כך. כאן חץ הרבי ואמר, שאם הכל היו נוהגים כן, היו מסבירים שכוף וו הב הם אהבה ויראה, ואו ה"י חסר כסף למיסודה צדקה וכו', וכן ה"י חסר יין להתוועדות, שכן לא בכל פעם ה"י מוכרכין מוכן לקבל תירוץ שכוף וו הב הם כאפ"ו... .

בהמשך השיחה הורה הרבי להצדרך לתרענין שעות" שחתקים בוים שלישי, בקשר למצב העולם, וכן עורר על הזריזות ברישום לדי"ר ישראל לס"ה". כן הורה הרבי לעודך כיוטי ילדים בימים שלאחר ר"ה סיון, ובאה"ק לעורן בזמנים מקומות הקדושים: בכותל המערבי, במערת המכפלה ובקביר רחל.

בשיחה האחורונה ביאר את פירשי" וכו' וכטופה הורה להכריז שנית על ה„מלואה-מלחה“ לטובת ה„עמך“. .

כיאר את פירשי" ואות המשנה בפרק"אבות ולאחר מכן דיבר בענן צירופם של ילדי ישראל שמעבר למרכז הארץ במצען כתיבת סה"ת, בהמשך לכך אמר הרבי, שנערכה ברוסי" התוועדות חסידית, שהיו בה שלושת הקווין: תורה, חפילה מצדקה, וכן דבר בה על קנייה אחרות לסה"ת, ושם חשבו גם על הנמצאים כאן ושלחו לכאנ בקבוק עם „משקה“ מארוחה התוועדות. הרבי אמר שהוא יתן את ה„משקה“ למןנה על לימוד הגנלה וחסידות בידך ("שוכתי שהוא משמשני במזיגת היין לקידוש") והוא ייחלק מה„משקה“ לכלות ובכך יתאחדו אלה שנמצאים כאן עם אותם יהודים שמאחורי מסך הארץ.

הרבי נתן את הקובוק לרוב מרדכי שי' מנטליק והורה לחלק ממנה לאחר השבת בתוועדות שחיערך אז, כדי לא להטריח עתה את הקהלה, וסימן, שהתוועדות אלה יהיו הכנה להתוועדות החסידית שיעירך מishi זדקנו מז בכוואו. (הקטע בענין ה„משקה“ הוגה כעbor מספר ימים ע"י הרבי).

הוכיר על הברכה האחורונה ולאחר חפילה מנהה החליל לשיר „ווי וואנט מישיח נאו“. התוועדות נסתימה ב10:30! (חמש שעות).

יום א, כ' אייר

ב-25: בערב נכנס הרבי אל הכנס של נשי ובנות חב"ד ואמר בפני המשתתפות שיחיה בת שעה ורביע. בשיחתו הדגש הרבי את העובדה שהוזה כינים שמקיים את לשנה, שכן על ההחלחות המתකלות בו להקיף את כל השנה, כולל את התקופות השונות, השונות באיכותן, שקיימות בה.

בהמשך הסביר את ההוראה מ"מדרך סיני באוהל-מועד". הרבי ביאר שאלה אם שלשה עניות הקיימים בכל יהודי. בתחילת הוא „מדובר“, עדין אין בו דעת וכו', לאחר מכן הוא מתחילה ללמידה תורה – „סיני“, ובסיוף הוא משרה את הקב"ה בקרבו – „אוהל-מועד“. הרבי גם עמד על סיסמת הכנס – אשר כל בית היהודי הוא מגלא-אור – והסביר זאת ברוחניות.

לאחר מכן דיבר הרבי על מצב העולם הוקם לשועה וביקש להתמסר לדי"ר ילדים לס"ה" שנקח עבורים, ולהשclude לרשום גם את הילדים שמעבר לפסק הארץ. בטסיום השיחה ברך הרבי את משתתפות הכנס.

ט"ז

בערב התקיימה התוועדות בהשתתפות הנהלת ישיבת תורה ובסיומה חילך הרוב מ"מנטליק מה„משקה“ שקיבל מהרבי בתוועדות של ש"ק.

יום ב, כ"א אייר

לאחר חפילה מנהה נכנס הרב ניסן שי' נעמענוו אל הרבי. בשיצא ספר מעט מדברי הרבי אליו הרבי חילך מנהה ניסן שי' נעמענוו אל הרבי. הרבי חילכן עלvrן עלvrן שנדפסו לאחרונה הרכה ספרי חסידות ולמרות זאת אין

יום שנת "הקהל" בבית-חינו

בסיום התהוועדות תחיל לשיר את ניגון הקפות לאביו ויל והוכר על הברכה האחרונה. התהוועדות נסתיימה ב-55:5.

יום ב', כ"ח אייר

נסע לאוהל". (במקום ע"ח שלא נסע, נראה עקב ה"תענית שעות").

יום ג', כ"ט אייר, ע"ח סיון, "תענית שעות"

לאחר תפילה מנהה (שהקדמה ל-30:1 עקב התענית) אמר הרבי שיחת בת מחצית השעה.

בשיחת עמד הרבי על עניינו של חדש סיון, חדש קבלת התורה, ולימד מכך הוראה לאכיבי הכהנות ל渴בלת התורה. כן דיבר על הזיהה של שנה זו שנא "הקהל", שבשנה זו על כל יהודי להתחאחד עם כל שאר היהודים. ההוראה מפ' נשא – ליהודי ציריך להיות חוקף והתנשאות. "אל ימוש מפני המליענים". כן לימד את ההוראה מהשיעור היומי בחומש, ובסיום השיחה הזכיר את הצורך לשמר על שלימוחה של אה"ק, ואמר, שכאשר עומדים לקרה פגישה עם מנהיגי מדיניות יש לעמוד בחוקף ואנו, למורת שבדרך הטבע יתכן שפוגה כזו רക תוביל לויתורים נוספים – אלם ע"י "אל ימוש מפני המליענים" אפשר להשיג גם את מה שכבר ויתרו עליו בעבר.

๔๓

מתשובות הרבי בחודש זה

בעש"ק פ' אמרו הויזיו לדבי כי ילד שנרשם ב"צעאות שם" (בן של יהודי שmag'ים אליו מידי יום ששי ל"מבעעים") נפטר בחאונה. והרבבי כתב: "להעלתו בדרגת צבאות השם ויתעלה גם בבריאות הגוף. אזכיר עה"צ."

๔๔

בב' אייר, יום הת"סדות צ"ח בשנת תשט"ו, נערכה "התהוועדות חבריט" בבי"מ"ד הגודל. הרבי מסר בקבוק יין לתהוועדות וכותב: "מצוריב יין – (שכשנכנס צ"ל יצא סוד – הפצת המעינות חוצה) אזכיר עה"צ שיחוי בחצלה רבבה".

סידר